

מֵשְׁכִּיל educated
 פְּרוּץ eruption
 בְּרַחָה, לברוח to escape
 עֵסֶק, לעסוק to work
 אֶגְרוֹנוֹמִיָּה agriculture
 שִׁירָה poetry
 נָטַשׁ, לנטוש to abandon
 הִקְדִּישׁ, להקדיש to devote
 בְּמִקְבִּיל in parallel
 טוֹר column
 קָבֹוע steady
 עִיתוֹנוּת journalism
 סְקִיצוֹת sketches
 כּוֹכְבִּים stars
 עֲנִיִּים poor
 צִיּוֹן דֶּרֶךְ milestone
 תּוֹלְדוֹת history
 קָבֹוע, לקבוע to determine
 מַעַמְד, מעמד position
 יָצָא לָאוֹר was published
 אֲמֻנוֹתִית artistic
 מְחֻרָז rhymed
 תִּיבָה מְזֻמֶּרֶת music box
 עֶשְׂרֵה decade
 מַחְזוֹת, מחזה play
 תְּרֻגּוֹם translation
 מִיטֵב the best
 מְדוּר section
 עֵסֶק, לעסוק to deal with
 מוֹסֵר moral
 גּוֹרֵל, גורל destiny
 הִקְנִה, להקנות to instilled
 עֵיצוֹב formation, design
 דַּעַת קָהָל public opinion
 מְשָׁבֵר crisis
 מְזוּהָה identified
 עֲרֵכִים, ערכים values
 בַּעֲקֻבוֹת following
 אֲנָשֵׁי צִיּוֹר public figures
 בּוֹלֵט, בולט prominent
 חֹג circle
 לְהִתְכַּנֵּס to assemble
 דִּיוּנִים, דיון discussion
 רוּוִי, רווי saturated
 הִסְתַּפֵּק, להסתפק to be satisfied with
 צִנִּיעוּת modesty
 חִיבָתוֹ – אהבתו
 טִיפָה הִמְרָה alcohol
 נִפְטָר passed away

נתן אלתרמן - תולדות חייו

נתן אלתרמן נולד בוורשה בשנת תר"ע - 1910 להוריו בלה ויצחק. אביו היה איש חינוך משכיל, שייסד בוורשה גן ילדים עברי. עם פרוץ מלחמת העולם הראשונה ברחה המשפחה - תחילה לקייב ואחר כך לקישניוב - ושם עסק האב בחינוך עברי ובפעילות ציונית, ואלתרמן למד

בגימנסיה העברית "מגן דוד". כשהיה בן 15, עלתה המשפחה ארצה והתיישבה בתל אביב. אלתרמן למד בגימנסיה הרצליה, ולאחר מכן נסע ללמוד בצרפת - באוניברסיטת סורבון שבפריז ובאוניברסיטה בנאנסי, שם למד אגרונומיה. עוד בהיותו בנאנסי החל לכתוב שירה, ושנה לאחר שחזר ארצה נטש את האגרונומיה והקדיש את כל זמנו לכתיבת שירה. במקביל החל לפרסם טור שירי קבוע בעיתונות: תחילה בעיתון "הארץ" - בטור "סקיצות תל אביביות" (קיץ תרצ"ד - 1934) ובטור שירי סטירי - "רגעים" - ואחר כך בעיתון "דבר". שני ספריו הראשונים - "כוכבים בחוץ" (תרצ"ח - 1938) ו"שמחת עניים" (תש"א - 1941) - היו ציון דרך חשוב בתולדות השירה העברית וקבעו את מעמדו של אלתרמן כאחד היוצרים העבריים החשובים בדורו. ספר שיריו האחרון של אלתרמן, "חגיגת קיץ", יצא לאור חמש שנים לפני מותו. לצד שירה אמנותית כתב אלתרמן שירים ופזמונים, בין השאר לתיאטרונים הסאטיריים של תל אביב ("המטאטא" ו"לי-לה-לו"). כמו כן כתב שירים וסיפורים מחורזים לילדים ובהם "ספר התיבה המזמרת". בעשור האחרון לחייו כתב מחזות, ובמהלך שנות פעילותו עסק בתרגומים לעברית ממיטב ספרות העולם - מיצירות שייקספיר, מולייר וכן מספרות היידיש לילדים. במקביל לכל אלו פרסם במשך יותר מעשרים שנה מדור שירי שבועי קבוע בעיתון "דבר" - "הטור השבועי" - שבו עסק גם בשאלות מוסר וחברה ובגורלו של העם היהודי. טור שבועי זה הקנה לו תפקיד מרכזי בעיצוב דעת הקהל בימי משבר ומלחמה. אלתרמן היה מזוהה עם תנועת העבודה וערכיה, ובעקבות מלחמת ששת הימים הצטרף לקבוצה של אנשי ציבור ורוח שהקימו את התנועה למען ארץ ישראל השלמה. על שירתו ויצירתו זכה אלתרמן בפרס ישראל לשירה בשנת תשכ"ח - 1968.

אלתרמן היה דמות בולטת בחוג הסופרים והמשוררים של זמנו, שנהגו להתכנס לדיונים ספרותיים - רוויים בכוסות יין רבות - בקפה "כסית" שבתל אביב. הוא עצמו הסתפק במועט וחי בצניעות, אך היה ידוע בחיבתו לקוניאק ולטיפה המרה בכלל. אלתרמן היה נשוי לשחקנית התיאטרון רחל מרכוס, ולבתם היחידה, המשוררת תרצה אתר, הקדיש את "שיר משמר", שהתפרסם בספר שיריו האחרון. נתן אלתרמן נפטר בתאריך כ באדר ב תש"ל - 1970 בגיל 60, ונקבר בבית הקברות הישן ברחוב טרומפלדור בתל אביב.